

Jeg kendte ham

Han var jyde og en ret energisk nitter, og dertil far til et blandet fodboldhold, 11 piger og 3 drenge som reserver. Han kunne lide at hygge sig i venners lag og gjorde det ofte.

Lige først i 30'erne da ledigheden var stor, blev han sammen med nogle kammerater, der alle havde opbrugt understøttelsen, sendt op i »Flad Bakker« for at slå sten til skærver.

Som nitter kunne han bruge en hammer, men ikke til skærver. Derfor blev resultatet noget magert. Da så formanden kom hen og brokkede sig, sa'e nitteren:

- Så længe de der kører renner frit omkring og æder mine skærver efterhånden som jeg slår, bliver der altså ikke flere.

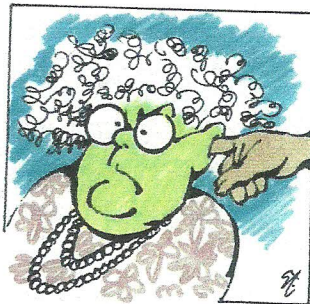
I hans unge dage arbejdede han hos B&W på værftet, og her var han flink til at finde øgenavne til kollegerne. Han gik selv med et par bukser, der var alt for store, og en dag rottede kammeraterne sig sammen og gav ham øgenavnet »Røvballé-Hans«. Det navn fulgte ham lige til hans død.

Der går endnu den dag i dag mange og forskellige skrøner om ham, men de er ikke alle lige troværdige. Jeg kendte ham personligt. Han var nemlig min far.

K. Olsen,
Peter Bangs Vej 59,
2000 Frederiksberg.

Klør er trumf

Som gammel smed og maskinarbejder, udlært 1925 på Frederikshavns Værft, læser jeg alle de go'e historier i mit »METAL«. Det får mig til at sende denne historie, som jeg stadig mindes og morer mig over. Her er den:

På værftet havde vi en københavner, en lille vågen mand, håndnitter og dygtig i sit fag. Han blev aldrig kaldt andet end »Røvballé-Hans«, og hans hele rigdom var en stor børnefolk. Glad ved flasken var han osse.

På den tid var det, at fru Thit Jensen rejste rundt i landet og holdt sine foredrag, og alle kendte hendes syn på mand, børnerigdom og spiritus.

Op til Frederikshavn kom hun da osse og foredraget blev holdt på »Cimbria«.

Selvfølgelig var »Røvballé-Hans« mødt op, og midt i det hele rejste han sig og sa'e:

- Lille fru Thit, er det tilladt at stille Dem et spørgsmål?

- Jo da, meget gerne.

- Ja, så spørger jeg Dem. Hvis man stikker en finger i øret, er det så fingeren eller øret, der klør?

Thit Jensens reaktion blev vist ingen klar over, for det hele druknede i latter og larm.

Bjørn Simonsen,
Odense C.

Historier fra Metalbladet om Røvballé